

Hospodárske problémy sa stupňujú, panika narastá. Začína ozajstná nespokojnosť s Matovičovou vládou

- CZ24 News | 22. května 2020

SLOVENSKO: Doteraz ľudia aj firmy vedeli nejako vyjsť z úspor. Navyše, tam, kde sa okresávali výdavky, sa to dialo cez čerpanie dovolení, šetrenie na nákupoch vecí, ktoré sa dajú odložiť, a podobne. Zvlášť teraz, pri znovuotváraní, sa ukáže, že firmy sa nevracajú do rovnakého dopytu, aký bol pred krízou, domáceho alebo zahraničného.

Bez rýchlych krokov vlády si vyrobíme zbytočné problémy, ktoré už prichádzajú.

Panika sa už pomaly spúšťa, vláda zrazu začala rýchlo otvárať ekonomiku, ekonómovia si preposielajú najnovšie európske údaje, ktoré ukazujú, že v prvom štvrtroku sme mali druhý najhorší hospodársky prepád v EÚ (aj keď tieto čísla treba brať s určitou rezervou). A teda, že bez stimulácie domáceho dopytu sme na ceste k riadnym problémom.

Máme jednu z najhorších protikrizových politík v EÚ. Čo je za tým? V prvom rade, nová garnitúra si vôbec neuvedomila celú škálu problému. Ich "top" ekonomickí experti sú v podstate účtovníci. Takže vo chvíli, keď sa Nemci oficiálne vykašľali na ich doteraz posvätnú dlhovú brzdu a naštartovali okamžitú pomoc firmám a podnikom, aby nedošlo ku katastrofálnemu prepádu dôvery v budúcnosť, u nás sa prešľapovalo na mieste, špekulovalo, kam sa vlastne pustiť.

Do toho prišli problémy s tým, že im chýba kompetentnosť aj v určitých rutinných veciach: bolo to vidno napríklad v zmätenej diskusii ohľadom toho, čo nám európske pravidlá povolujú. No a nakoniec, samotná realizácia. "Kurzarbeit" sa robí úplne ťarbavo, v nedostatočnej miere a extrémne pomaly. Úplná bizarnosť sa, mimochodom, udiala tento týždeň, keď navela vláda pripravila pomoc pre ľudí pracujúcich v kultúre – tým, že im odpustí odvody do umeleckých fondov. Je to pritom smiešna suma, ktorá nikoho z biedy nevytrhne; nehovorím to preto, že by mi bolo ľúto tých angažovanejších umelcov, práve naopak, nech si to vypijú, ale doplatí na to kopa poctivo pracujúcich ľudí v tomto sektore. Z hľadiska ekonomiky je to len podružná vec, ale perfektne ilustruje úplnú nemohúcnosť vlády.

A až teraz ľuďom začne byť naozaj zle, budú si trochu viac porovnávať čo urobila pre zamestnancov táto vláda a čo iné.

Doteraz to bolo vidno len v menších krokoch, prvý povolebný prieskum dôvery ešte ukazoval, ako väčšina ľudí verí, že Matovič krízu rieši dobre, druhý už reflektoval sentiment, že za Pellegriniho sa kríza riešila lepšie (nebudem na tomto mieste diskutovať, či je to pravda, resp. do akej miery, len poukážujem na tú zmenu verejnej mienky). Toto negatívne vnímanie vlády sa teraz podľa mňa zrýchli.

Ako rýchlo a dramaticky? To ťažko presne odhadnúť. Matovič má napríklad na svojej strane významnú časť oligarchov a tým pádom aj médiá, ktoré vlastní. Kým ich nechá na pokoji (najmä ich rezorty: hospodárstvo a dopravu), nechajú aj oni jeho. A on ich nechá, nepatrí k extra prezieravým politikom, ale sebevražedný tiež nie je.

No všetko má svoje medze, väčšiu nespokojnosť národa nebudú ani tie priateľskejšie médiá

ignorovať, navyše, blbé riadenie ekonomiky poškodí všetkých, vrátane žralokov.

Na jeseň sa už zároveň začne otupovať nadšenie z toho, že Matovič “pozatvára smerákov”. Nejaké drobné ryby policajti určite priškripnú, ale Matovičovi verní reálne čakali, že za mreže pôjde Počiatek, Kaliňák či niekto z vysokej biznizovej ligy a že štát príde k obrovským zhabaným majetkom □ Áno, rozhovor s bežným Matovičovým fanúšikom je prehliadkou neuveriteľnej naivty (“viete, že u nás sa rozkradne tolko, že by sa z toho dalo zaplatiť celé zdravotníctvo?” a podobné nezmysly). Ale tu bol sotva niekto z tej vyššej ligy taký hlúpy, aby zmluvy, aj keď pre štát nevýhodné, robil nelegálne. Takže čo vlastne bude ešte IM vedieť svojim verným predať? Nejaký cirkus vymyslí, ale bude to málo.

To, že sa situácia začína meniť, už šípi kadekto. S podporou Američanov sa dokonca zrazu začína pokus o resuscitáciu doteraz takmer mŕtveho Progresívneho Slovenska, aj keď toto bude ťažké oživovanie, chvalabohu. Slovensko najmenej potrebuje návrat kaviarne.

Otázka, či potrebuje návrat Smeru, zvlášť v nejakej nereformovanej podobe. Ale to už sú špekulácie trochu mimo rámca tejto poznámky.

Ideme do doby, ktorá bude zaujímavá pre každého, kto sa okolo politiky pohybuje. Otázka je, či túto krízu využijeme na to, aby sme sa pustili do DOBUDOVANIA ŠTÁTNOSTI. Teda začali s hospodárskou politikou, ktorá nebude naivným a hlúpym naháňaním toho, kde sme v nejakých hlúpych medzinárodných rebríčkoch Doing Business a podobne. Cieľavedome začali meniť zdravotníctvo, školstvo či vedu (recepty na to sú, ale vyžadujú si veľa nasadenia). A nastavili politiku tak, aby sme každé voľby nečítali volebné programy plné klamstiev a naivných sľubov, na ktoré sa okamžite po voľbách zabudne, ale aby sa to celé robilo trochu zodpovednejšie.